

I 1954, før det skulle bygges et moderne Munch-museum på Tøyen, kom det inn hele 71 forslag. Hvilke arkitekter som tegnet dem, er fortsatt en hemmelighet. Dette er et av forslagene som ble vraket av juryen i første runde.

FOTO: OSLO KOMMUNE, BYARKIVET

Munchmuseet. Sammenlignet med det planlagte museet i Bjørvika, kan det bli gratis å bygge på Tøyen.

Driftskostnadene undergraver Lambda

Debatt

Erling Eide
professor emeritus,
Institutt for privatrett
Universitetet i Oslo

Hvis MDG får gjennomslag for sitt krav om utredning av et alternativ til Lambda, kan det fort vise seg at forskjeller i driftskostnader vil gjøre det fordelaktig å stoppe hele Lambda-utbyggingen. Det synes å være enighet om at byggekostnadene for et alternativ på Tøyen vil bli vesentlig lavere enn for Lambda, men for kommunens økonomi er driftskostnadene viktigere. Dette poenget har vært fraværende i den omfattende debatten om nytt museum.

Nesten dobbelt så høye driftsutgifter

De årlige driftskostnadene for Lambda er av Munchmuseet beregnet til 344 millioner kroner i 2020. Siden byens myndigheter ikke har villet utrede et alternativ på Tøyen, er det vanskelig å anslå hva tilsvarende kostnader kan bli der. Men kunsthistoriker Dag Solhjell (Aftenposten 17.11.2015) har beregnet at driftskostnadene for Lambdas bruksareal er nesten dobbelt så høye som for tilsvarende areal ved det nye nasjonalmuseet. Hvis driftskostnadene for et museum på Tøyen blir som for nasjonalmuseet, vil de årlige kostnader derfor bli omtrent halvparten så høye som for Lambda.

Dette betyr at forskjellen i driftskostnader kan bli ca 150 millioner kroner i året. Hva betyr dette for kommunens totale økonomi på lang sikt? For å kunne sammenligne de to alternativene må denne årlige differansen omregnes til dagens verdi. Det må foretas en såkalt nåverdiberegning, der fremtidige

årlige beløp tillegges mindre verdi enn dagens. De fremtidige beløp må reduseres med en rentesats. Denne rentesatsen bør settes lik den rentesats som Oslo må betale for sine langsiktige lån.

Hvis forskjellen i driftskostnader blir 150 millioner kroner i året, og rentesatsen settes til fire prosent, vil nåverdien av forskjellen i driftskostnader utgjøre ca. 3,75 milliarder kroner. Settes forskjellen i driftskostnader til 100 millioner kroner, og rentesatsen til fem prosent, blir nåverdien ca. 2 milliarder kroner. (De nøyaktige beløp vil avhenge av hvor mange år som legges til grunn for beregningen.)

«Gratis» på Tøyen

Dette betyr at Lambda kan påføre byens borgere en ekstra belastning på minst 2 milliarder kroner. I tillegg til at det er dyrere å bygge i Bjørvika enn på Tøyen.

Eller sagt på en annen måte: Besparselsen ved å bygge på Tøyen kan vise seg å tilsvare omtrent byggekostnadene for dette alternativ. Eller sagt på enda en annen måte: Sammenlignet med Lambda, kan det bli gratis å bygge på Tøyen.

Er regnestykket mitt uholdbart? Det skyldes i så fall at byens myndigheter ikke har villet gi sine borgere høyst relevante opplysninger.

Hvis vi ikke fortsatt skal holdes uvitende og hjelpeløse, bør byrådet besvare følgende:

● Hva blir forskjellen i driftskostnader for aktuelle alternativ med samme museumsfaglige standard?

● Hvilken rente regner Oslo med å måtte betale for langsiktige lån?

En eventuell trimming av driftskostnadene for Lambda vil ikke gjøre disse spørsmålene uaktuelle.

Kort sagt

Fosterforeldres rettigheter er sentralt

«Fosterfar» forteller i Aftenposten om sine erfaringer om det å være fosterforeldre, og hvordan fosterforeldres rettigheter, eller mangel på rettigheter påvirker barn og fosterhjem i negativ retning. Gjennom vårt politiske arbeid med fosterhjemsomsorgen, der organisasjoner og enkeltmennesker er blant våre kilder, kjenner vi oss igjen i det «Fosterfar» beskriver.

Arbeiderpartiet venter nå med spenning på stortingsmeldingen om fosterhjemsomsorgen, som har vært varslet lenge fra Regjeringen. Vi forventer at fosterhjemmenes rettigheter blir sentrale temaer.

For å forsikre oss om et tilstrekkelig faglig grunnlag for den fremtidige fosterhjemsolitikken, mente vi, i likhet med Venstre, at det var riktig med en offentlig utredning som grunnlag stortingsmeldingen og det politiske arbeid i regjering og storting. Her fikk vi dessverre ikke med oss Regjeringen.

Av hensyn til barna trenger vi motiverte fosterhjem og voksne som kan gi trygghet og stabilitet. Vi trenger minst 1000 nye fosterhjem hvert år. Det krever at vi tilrettelegger politisk.

Arbeiderpartiet ser frem til Regjeringens fremlegg til Stortinget og behandlingen av det. I samråd med fagkunnskap og voksne med erfaring og ideer, skal det gjøres en god jobb for å bidra til at fosterhjemsomsorgen blir bedre for både barn og voksne.

Sonja Mandt
stortingsrepresentant (Ap)

Podkastbølgen

Etter nyttår har jeg begynt å høre på norske podkaster. Noen har vært en nytelse å høre. Hver gang jeg ser at en ny utgave av Janne og Jostein-show er ute, vet jeg at dagen kommer til å bli litt bedre.

Jeg begynte med noe trygt, de store norske regionsavisene. Jeg fant frem til podkasten *Debattert* og trykket abonner. Podkasten høstes ut som om den var spilt inn og redigert på en Iphone. Jeg trodde den skulle handle om den norske debatten. Det viste seg raskt at den handlet om hva de ikke tør å diskutere i Sverige.

Oppsettet for samtalen om det de ikke diskuterer i Sverige, er at Hilde Sandvik har fått en av sine underordnede til å lede en samtale om aktuelle debatter. Det blir selvfølgelig aldri noen debatt eller spor av uenighet, hvem skulle tro at Sandviks underordnede var hjertens enig med sjefen sin. Kanskje Sandvik har ønske om å bli justisminister.

Etter at jeg fikk nok av å høre om det de ikke diskuterer i Sverige, gikk jeg over til å abonnere på podkasten *Aftenpodden*. Det viste seg raskt at den også handlet om alt de ikke tør å diskutere i Sverige, men iblandet litt annen synsing også, noe som virket forfriskende.

Formatet var også her forunderlig kjent. I *Aftenpodden* var det også en avstopp (denne

gang Trine Eilertsen) som ble stilt spørsmål av en av sine underordnede. Heller ikke her når samtalen særlig dypt, også her får sjefens ord stå uimotsagt. Kanskje hun også vil bli justisminister.

Jeg har hørt at noen av partiene nå har begynt med podkast. Håper jeg slipper å høre Erna Solberg bli stilt «kritiske» spørsmål av en av sine pr-rådgivere. Hun har tross alt allerede vært minister i Norge.

Anders Parmann
redaksjonsmedlem i
tidsskriftet *Røyst*

Byen stenges for dem som ikke sykler

Takk til Torkel Steen, Oslo! Han setter ord på det jeg selv tenker. Foruten det han skriver om, kan jeg føye til for egen del den enyde ros av å stenge byen for biler. Selv er jeg bevegelseshemmet og helt avhengig av bilen. Det hjelper lite å ha parkeringstillatelse for bevegelseshemmede når gater stenges og parkeringsplasser fjernes. Jeg har etter mer enn 30 år som abonnent i Operaen, gitt opp det på grunn av de håpløse parkeringsforholdene. Gaten utenfor Konserthuset er blitt torg, så nå er det siste sesong for meg der.

Handicap-plassene på Karl Johan leies ut til sommerservering. Rart at ikke Aftenposten problematiserer hvordan byen blir stengt for dem som ikke kan sykle eller gå.

Nina Rødsten
Oslo

Det må mer kompetanse i eldreomsorgen

Aftenpostens omtale av eldreomsorgen i Norge viser en bekymringsfull situasjon. Det er dessverre ikke ukjent for oss som har kontakt med dem som er avhengig av helse- og omsorgstjenester. Det er altfor få sykepleiere, for få leger, for få fagarbeidere, altfor liten vekt på etterutdanning og altfor mange ufaglærte og vikarer som må ta ansvar for de sykeste eldste.

Som interesseorganisasjon for personer med demens hører vi jevnlig historier om feilmedisinering, manglende oppfølging av symptomer, feilbehandling og fravær av aktivitet. Samtidig vil de færreste stå frem med disse historiene. De ser jo at personalet gjør så godt de kan, og at tiden ikke strekker til.

Vi trenger tydeligere krav til hvilken kompetanse ledere og ansatte i omsorgssektoren skal ha, og tydeligere kvalitetsstandarder. Det haster å få på plass et kraftig kompetanseløft. Det er også helt nødvendig å sikre at folk får tilstrekkelig kjennskap til rettighetene sine, får gode muligheter til å si fra når innholdet i tjenestene ikke er bra og en skikkelig oppfølging av klager.

Lisbet Rugtvedt
generalsekretær, Nasjonalforeningen for folkehelsen